

Mijn lieve meisjes

Het had kunnen gebeuren tijdens de open-hart operatie 2 jaar terug of vorig jaar toen hij kanker had. Maar toen die ziektes waren gepasseerd en zijn familielevens weer bruiste als nooit tevoren, kwam het moment totaal onverwacht.

Tussen de eerste kuch, het benauwd worden en vervoer naar het ziekenhuis zat twee uur. De behandeling was net begonnen toen hij stierf; heel rustig, zacht en vredig. En snel dus! Begrijpelijk dat de familie ruim tijd nodig had voor de uitvaart. Het werden dagen van liefde, vergeving en toenadering.

Op een rieten baar en in een kleurige wade lag Casper opgebaard. De kamer werd door de familie ingericht met zijn favoriete voorwerpen en veel bloemen. En in die warme ambiance voltrok zich in alle rust het wonder.

Gedurende zeven dagen gaan echtgenote en dochters dagelijks bij hem op bezoek in het rouwcentrum. En thuis, in het huis van Casper zijn we samen om de uitvaart voor te bereiden. Teksten schrijven en foto's uitzoeken worden afgewisseld met luidkeels huilen en lachen en met stil verdriet.

Het werkelijke wonder vindt plaats in het rouwcentrum, op de ochtend dat ik word meegevraagd om bij Casper een lied te zingen.

We installeren ons rond de baar en vanuit de stilte ontvouwt zich een gesprek tussen de 2 zussen en hun moeder. Ook Casper wordt toegesproken.

Pijnlijke momenten uit de familiegeschiedenis worden onverwacht uitgesproken. En in een sfeer van diepe Liefde en Rouw wordt er vergeven en geheeld. Onbegrip wordt weggenomen; moeder legt uit wat vader bedoeld heeft, dat dochter nooit begreep. Verdriet en leed vinden hun weg naar de oppervlakte in woorden, in tranen, in kleine gebaren en in warme aanrakingen. En alle vier hebben we al die tijd een hand ergens op het lichaam van Casper liggen.

Mijn rol bestaat uit zo nu en dan een vraag stellen en een bemoedigende hand op iemands schouder leggen. Ik ben dankbaar dat ik getuige mag zijn van deze helende bijeenkomst. Na verloop van tijd wordt het stiller en zet ik een mantra in, gekozen door één van de zussen. Zij zingen mee, terwijl moeder haar hoofd op de borstkas van Casper legt en haar tranen vrij laat stromen.

Innerlijk hoor ik Casper zeggen: "Mijn lieve meisjes" Hij is zoo trots.

Na het zingen passeren nog enkele gebeurtenissen de revue en als we tenslotte opstaan en naar de uitgang lopen blijken er twee uren voorbijgegaan te zijn. Er is veel gebeurd en geheeld.

Thuis gaan we verder met voorbereiden. De sfeer van vergeving, toenadering en liefde reist mee.

50 aanwezigen beleven een prachtige middag waarin woorden en waardevolle rituelen de aanwezigen samensmeden tot een ketting van dierbaren met kostbare herinneringen.

Op weg naar huis verwonder ik me over de veranderingen die in 1 week in deze familie plaatsvonden. Dankbaar.

Taraneh Uitvaartzorg
Donker Curtiusware 29, Zwolle
Tel. 06 - 46 57 85 43
www.taraneh.nl

Ronald Visser

